Men trindt om i Kredsene sidder en Del Medlemmer, der med Undren spørger, hvordan det Resultat kunde fremkomme efter de foregaaende Afstemninger at dømme, og jeg vil derfor gerne i Korthed gennemgaa Sagen.

Ved Fællesmødet i Silkeborg blev Banneret vedtaget og ifølge Beretningen tilkendegaves det det vordende Bannerudvalg, at der var mest Stemning blandt Tillidsmændene for, at Banneret kom til at bære Dronning Margrethe's Billede. Fru Jutta Møller, der senere blev valgt til Formand for dette Udvalg, udtalte sig meget begejstret for et Dronning Margrethe-Banner.

Ved Formandsmødet den 27. Januar vistes os forskellige Udkast, alle udførlig omtalt i Beretningen i Bladet af 30. Juni, intet af disse vandt udelt Bifald; Resultatet blev imidlertid, at *alle Stemmer mod 5* stemte for et Dronning Margrethe-Banner; ganske vist havde »Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder«, inden Afstemningen fandt Sted, faaet Lov at stille Forslag uden bundet Motiv, men da kun et af disse Udkast mentes at kunne komme i Betragtning (se Beretningen), ansaa vi Dronning Margrethe-Banneret som fastslaaet. Formandsmødets Stemmeflertal har samme Gyldighed som Fællesmødets (se de gl. Love, Parg. 15 og de ny Parg. 6), tilbage stod at skaffe Pengene, og i de fleste Kredse er talt om et Dronning Margrethe-Banner ved Indsamlingen.

Bladet af 15. Marts indeholdt et Stykke, der *burde* have vakt vor Opmærksomhed, der staar: at de indkomne Tilbud hverken i Henseende til *Emne* (!) eller kunstnerisk Virkning har været tilfredsstillende, derfor indbydes til en præmieret Konkurrence, og Afgørelsen lægges i Fællesstyrelsens Hænder, det samme, men fyldigere, kan vi læse i Beretningen, hvor det hedder: »Det viste sig, at Dronning Margretheforslaget alene for *Emnets* Skyld ikke havde Stemning for sig.« Stakkels Dronning Margrethe, det var egentlig Dødsstødet, skønt det tilsyneladende først blev ført den 27. April; end ikke det mindste Udkast, endsige det færdige Banner naaede frem til Fællesmødet i Nykøbing.

Ved Mødet var intet at gøre. Fru Høegsberg begyndte en Forsvarstale for Dronning Margrethe, men blev hurtig standset af Dirigenten, der meddelte, at al Debat om denne Sag var opsat til næste Dag; men Lørdagen gik, uden Valg af Banner, og i den knap tilmaalte Tid om Søndagen var det haabløst at bringe Sagen frem. Fru Gyrithe Lemckes Forslag vandt hurtig Stemningen for sig, idet Tillidsmændene, henrevne af hendes bedaarende Talekunst, glemte deres tidligere Begejstring for Dronning Margrethe og stemte for et Emne, der er et rent digterisk Symbol, og intet som helst har med Dansk Kvindesamfund at gøre.

Der er sikkert mange blandt Formændene, der som jeg føler os skuffede over, at vor Afgørelse er bleven omgaaet, og at der er vist saa lidt Imødekommenhed af Bannerudvalget; men er der handlet retfærdigt af Fællesstyrelsen, maa Skylden jo ligge hos os selv. Efter Meddelelsen »Vort Banner« (15. Marts) skulde der have lydt et »Hvad er Meningen?« fra os, ligesom der ved Modtagelsen af den omsendte Udskrift af Protokollen fra Formandsmødet den 27. Januar skulde have været protesteret mod det altfor vage Udtryk, »at man *henstiller* til Bannerudvalget med alle Stemmer mod 5 o. s. v.«. For Fremtiden maa vi sørge for, at vore Afgørelser er bedre garderede. Ellers bliver de rent meningsløse.

Næstved, 25. Juli 1911.

Dorothea Sandal-Jeppesen.

Fru Sandal-Jeppesen har taget sig for i ovenstaaende Artikel at holde et lille Opgør med de af Dronning Margrethes Tilhængere, som paa Mødet i Nykøbing lod sig forføre til Frafald af et Medlem af Bannerudvalget, og, da det hverken staar i Fælleslovene, at Medlemmerne ikke maa bruge de Talegaver, som Naturen har forundt dem i større eller mindre Maalestok, eller, at Medlemmerne ikke maa lade sig omstemme af Veltalenhedens Argumenter, kan det naturligvis ikke have været Fru Sandal-Jeppesens Mening, at hendes Opgør skulde betragtes som andet end et rent privat Mellemværende mellem de 14 og de 17 plus 115, der foretrak »digteriske Symboler« for et »historisk« Symbol.

At hun kommer til den Slutning, at Medlemmerne fremtidig maa være paa deres Post baade overfor Protokoludskrifter og Meddelelser i Bladet, kan vi vist allesammen bifalde, enten vi sidder paa Ledelsens høje Stole eller trindt om i Kresene; ligeledes kan vi let blive enige om det meningsløse i disse jævnlig forekommende Sympatiafstemninger uden forbindende Betydning. Men, naar Fru Sandal-Jeppesen beskylder Bannerudvalget for Mangel paa Imødekommenhed overfor Medlemmernes Ønsker, saa hører for Bannerudvalgets Vedkommende Enigheden op, og, skønt enhver Diskussion om Bannersagen efter Afstemningen i Nykøbing efter vor Mening burde være afsluttet, kan vi dog ikke af Hensyn til vort Eftermæle tillade, at Fru